ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਰੇਂਗਲੀ ਹਾਈਡਰੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਗਿਰੀਧਾਰੀ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8071)

ਸਤੰਬਰ 12, 2019

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947:

x . 33.4 ਗ੍ਰਾਮ/ਮੀ.ਕੇ. 33 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਯੋਜਨਾ' (ਵੀਐੱਸਐੱਸ) ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਅਣਜਾਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਕੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ. 334 r/w. ਐੱਸ. 33.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908:

ਆਰਡਰ VI ਆਰ. 4-ਪਟੀਡਿੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ 33ਏ. 1947 - ਆਯੋਜਿਤ: ਕਾਰਵਾਈ 33ਏ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਲਾਮਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਲਿਖਤ

ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਸਰਟੀਓਰੀ ਨੇਚਰ ਅਤੇ ਹੋਲਡ ਦਾ ਦਾਇਰਾ: ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ - ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ.

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼:

ਧੋਖਾਧੜੀ. ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ" ਅਤੇ "ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਰਥ

ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ: 1.1 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ, ਰਿੱਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ।iਸੀ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 21] [308-ਈ]

1.2 ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 29] 1315-ਬੀ-ਸੀ|

1.3 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਤੱਥ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ' ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। [ਪਰਾ 291 [315-ਡੀ-ਐਫ]

1.4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੈਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ

ਸੋਧਣ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਪੈਰਾ 29] [315-ਐਫ-ਐਚ]

1.5 ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪਰਾ 85] [341-ਈ-ਜੀ]

ਸਈਅਦ ਯਾਕਨੇਬ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏIR 1964 ਐਸਸੀ 477: [1964] ਐਸਸੀਆਰ 64 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੈ/ਸ ਪੇਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਪਾਲ, ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਜੱਜ, ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1334: [1969] ਐਸਸੀਆਰ 976: ਟੀਸੀ ਬਸੱਪਾ ਬਨਾਮ 1. ਨਾਗੱਪਾ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 440 [1955] ਐਸਸੀਆਰ 250 ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਅਤੇ ਆਈ. ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ. ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 233:[1955] ਐਸਸੀਆਰ 1104; ਧਰੰਗਧਾਰਾ ਕੈਮੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 264: [1957] ਐਸਸੀਆਰ 152; ਮੁਕੰਦ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੁਕੰਦ ਸਟਾਫ ਐਂਡ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 460: [2004] 2 ਐਸਸੀਆਰ 951 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

"ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਬਾਸੂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 9ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.1 ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। [ਪਰਾ 32| |317-ਬੀ-ਸੀ]

2.2 ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 39] [318-ਐਫ-ਜੀ]

2.3 ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਇਹ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ". ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿਚ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ. ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੁਪਾਓ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਬੋਲਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੁਝਾਨ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਚੱਲਣਾ, ਧੋਖੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀPਸੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 441 [321-ਏ-ਜੀ]

2.4 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀPਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਲਾਮੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 46, 50 ਅਤੇ 51] [322-ਜੀ; 323-ਏ-ਬੀ: 324-ਐਫ-ਜੀ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਨਾਮ ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 878: [1973] 3 ਐਸਸੀਆਰ 303; ਭਾਰਤ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ ਬਨਾਮ ਭਾਗੂਭਾਈ ਬਾਲੂਭਾਈ ਪਟੇਲ ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 98: [1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 280; ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ v ਓ.ਪੀ. ਸਵਰਨਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 2 ਐਸਸੀਸੀ 721: 120021 5 ਐਸuppl. ਐਸਸੀਆਰ 438 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

3.1 ਬਿਨੈਕਾਰ, ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 28.10.1992 ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, i.ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 1989 ਦੇ ਨੰਬਰ 2420 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28.10.1992 (ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਲਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। 28.10.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਓ.ਐਲ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420, ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ 27.10.1987 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ। ਨੇ 1988 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ1 ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 03.06.1988 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 02.06.1993 ਤੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਰਸ 63 ਅਤੇ 65] [333-ਐਫ-ਜੀ; 334-ਏ-ਸੀ]

3.2 ਹੁਣ ਤੱਕ ਏਡਬਲਯੂ2 ਤੋਂ ਏਡਬਲਯੂ4 ਤੱਕ, ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਫਲੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 281 ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਆਰ ਅਤੇ ਕੰਟੀਜੈਂਟ ਖਾਲਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 271 ਵਰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 90 ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 65 ਅਤੇ 66] [334-ਸੀ-ਐਫ]

3.3 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 15.04.2000 ਦੀ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਲਈ VRਐਸ ਲਈ ਰਕਮ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ ਹਨ। ਮਿੰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, "(1) ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ" ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 27.04.2000. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 17.06.2000 ਅਤੇ 28.01.2000 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 1,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਚਾਰੀ

ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 67, 68 ਅਤੇ 69 [334-ਜੀ-ਐਚ: 335-ਏ]

3.4 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 90 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ 89 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਰਕਰ (ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ. ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਐਸਐਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਖ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਟਰਾਇਟਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 71] [335-ਈ-ਐਚ: 336-ਏ]

3.5 ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 01.06.2000 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਰੋਸ ਪੱਤਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 89 ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਵੀਐਸਐਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਾ 72, 76 ਅਤੇ 77] [336-ਬੀ; 338-ਏ-ਸੀ]

3.6 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਖੁਦ; ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼; ਚਰਚਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਗ ਦਾ ਚਾਰਟਰ- ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਫ"। 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ। [ਰਾਗਾ 78] [338-ਸੀ-ਡੀ]

3.7 ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ 'ਤੇ, ਅਵਾਰਡ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ

ਸੀ।ਸਟਰਾਇਟਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 71] [335-ਈ-ਐਚ: 336-ਏ]

3.5 ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 01.06.2000 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਰੋਸ ਪੱਤਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 89 ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਵੀਐਸਐਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਾ 72, 76 ਅਤੇ 77] [336-ਬੀ; 338-ਏ-ਸੀ]

3.6 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਖੁਦ; ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼; ਚਰਚਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਗ ਦਾ ਚਾਰਟਰ- ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਫ"। 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ। [ਚਾਗਾ 78] [338-ਸੀ-ਡੀ]

3.7 ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ 'ਤੇ, ਅਵਾਰਡ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 86 ਅਤੇ 87] [341-ਜੀ-ਐਚ: 342-ਏ]

3.8 ਇਸਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਕੋ-ਇਕ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਅਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਨ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੇ ਹੋਏ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਓਪੀਡਬਲਯੂਆਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚਰਚਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਗੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ

ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 83 ਅਤੇ 85] 1340-ਈ-ਜੀ: 341-ਏ

]

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਲਰਾਮ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 250: [2002] 3 ਐਸuppl. ਐਸਸੀਆਰ 525 - ਨਿਰਭਰ o n .

4. ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 28 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। [ਪੰ: 86 ਅਤੇ 871 [341-ਜੀ-ਐਚ; 342-ਏ)

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2005) 3 ਐਸਸੀਸੀ 193	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	18 ਲਈ
[1955] ਐਸਸੀਆਰ 250	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	21 ਲਈ
[1955] ਐਸਸੀਆਰ 1104	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	22 ਲਈ
[1957] ਐਸਸੀਆਰ 152	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	23 ਲਈ
[1964] ਐਸਸੀਆਰ 64	ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ	24 ਲਈ
[1969] ਐਸਸੀਆਰ 976	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	25 ਲਈ
[2004] 2 ਐਸਸੀਆਰ 951	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	26 ਲਈ
[1973] 3 ਐਸਸੀਆਰ 303	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	47 ਲਈ
[1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 280	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	48 ਲਈ
[2002] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 438	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	51 ਲਈ
[2002] 3 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 525	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	61 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8071।

ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 14.05.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ (ਸੀ) 2002 ਦਾ 3710 ਨੰ.

ਸ਼ਿਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਸ. ਦੇਬਾਬਰਤ ਰੈਂਡੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ। ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਮੇਂਦਰ ਮੋਹਨ ਪਟਨਾਇਕ, ਅਰਨਵ ਡੀ., ਕੇਤਨ ਸ਼ਾਹ, ਐਡਵ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਕੇ ਐੱਮ ਜੋਸਫ ਜੇ.

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਸੀ।

2. ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 90 ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

3. 28.10.1992 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 1989 ਦੇ ਨੰਬਰ 2420, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੇਂਗਲੀ ਹਾਈਡਰੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (ਆਰ.ਐਚ.ਈ.ਪੀ.) ਵਿੱਚ ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਆਰ. ਵਰਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7342-7343 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ (ਜੋ ਰੇਂਗਲੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰ ਸਨ) ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 02.07.1999 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਮੁੱਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਾਮੇ ਸੋਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈਡਰੋ ਭੱਤੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈਡਰੋ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰੇਂਗਲੀ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਐਨਐਮਆਰ ਕਾਮੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੋਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

5. ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਐਨਐਮਆਰ ਵਰਕਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਵਿਭਾਜਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ.

6. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ

ਨਤੀਜੇ. ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਸਿਰਫ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੈਅੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਗੇ ਕਿ 16.11.1999 ਨੂੰ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ, ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ, ਨੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ/ਕੰਟੀਨਜੈਂਟ ਖਾਲਸਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਫਲੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 15.04.2000 ਨੂੰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ VRਐਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। 27.04.2000 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਰੇਂਗਲੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ 01.05.2000 ਤੋਂ 31.05.2000 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਰਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ 357 ਵਿੱਚੋਂ 260 ਐਨਐਮਆਰਜ਼/ਕੰਟੀਨਜੈਂਟ ਖ਼ਾਲਸੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 254 ਐਨਐਮਆਰਜ਼/ਕੰਟੀਨਜੈਂਟ ਖ਼ਾਲਸੀਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। 25.05.2000 ਨੂੰ, ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚਕਾਰ Z ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 43 ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ 31.05.2000 ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 08.06.2000 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ 01.06.2000 ਦਾ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 13.06.2000 ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। 17.06.2000 ਨੂੰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 14.06.2000 ਤੋਂ 24.06.2000 ਤੱਕ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 23 ਐੱਨ ਐੱਮ ਆਰ ਐੱਸ/ਕੰਟੀਨਜੈਂਟ ਖਲਾਸੀ ਐੱਨ ਵੀ ਐੱਸ ਐੱਸ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 21 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

10. 18.12.2000 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7343 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 01.05.2000 ਤੱਕ, 260 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 255 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਲਿਆ ਸੀ। 10.01.2001 ਨੂੰ, ਚਰਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰੇਂਗਲੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 28.02.2001 ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੋਡਿੰਗ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 28.01.2001 ਨੂੰ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 30.01.2001 ਤੋਂ 01.03.2001 ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ 3 ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਟਕਸਾਲੀ ਖਾਲਸੀ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਾ ਲਾਭ ਮੰਗਿਆ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਲਈ 1,25,000/- ਰੁਪਏ,

5,500 ਰੁਪਏ- ਹਾਈਡਰੋ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਫਰਕ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭ ਜੀਵਨ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਅਣ-ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਆਦਿ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ 4,03,41,675/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29.05.2001 ਨੂੰ 90 ਵਰਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ 90, ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 01.01.1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਕੀ ਸਨ, ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

12. ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਈ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1.25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।

13. ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਮਈ, 1998 ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਗਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੇਲੋੜੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

14. ਇਹ ਸਕੀਮ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜੋ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਨ ਦੀ ਤਰੀਕ 12.04.1993 ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ 'ਐਚ' ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹ RਐਚਈP ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਜਾਂ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਚ" ਮਿਤੀ 24.04.2000 ਦੀ ਧਾਰਾ (08), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

08. ਇੱਛੁਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਬੀ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਏ/ਈ ਪੇਅ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅੰਤਮ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

15. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੱਕਦਾਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ,

ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ (2003) 5 ਐਸਸੀਸੀ 163, (2004) 2 ਐਸਸੀਸੀ 193, (2006) 9 ਐਸਸੀਸੀ 177 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; (2004) 9 ਐਸਸੀਸੀ 36, (2003) 2 ਐਸਸੀਸੀ 721; (2016) 9 ਐਸਸੀਸੀ 375; (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 708, (2015) 4 ਐਸਸੀਸੀ 482, (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 250, ਏIR 1964 ਐਸਸੀ 477

16. ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਕਤ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵੀ।

17. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਅੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਇਹ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਐਨਐਮਆਰ ਵਰਕਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ (ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਨੂੰ
ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਐਚਆਰ ਡੀ),
ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਫਤਰ, ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ,
ਮੈਨੇਜਰ, ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਆਰ ਐੱਚ ਈ ਪੀ, ਰੇਂਗਲੀ ਦੁਆਰਾ।
ਉਪ: ਮੇਰੀ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਸਰ

ਨਿਮਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਰਧਾਰੀ ਸਾਹੂ 3.6.1988 ਤੋਂ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ 31.5.2000 ਤੋਂ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵੈਲਡਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀਐੱਸਐੱਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ (ਐਸਸੀ) ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਿਤੀ 31.5.2000 ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਚਨਬੱਧ ਰਹਾਂਗਾ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਐਸਡੀ/-

ਸਿਰਿਧਾਰੀ ਸਭੁ 1.6.2000

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ, ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਦੁਰੰਤਕਮ ਕੋਪ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਐਸ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ

19. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 90 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਟੋਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਘੇਰਾ

20. ਕਿਉਂਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

21. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 179 ਦੇਖੋ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਘੇਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਟੀ.ਸੀ. ਬਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਨਾਗੱਪਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

".... ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। 30, 39.1.]

9. ਸਰਟੀਓਰੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਅਸਮਰਥਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ [ਵੀਡ ਹਾਲਸ਼ੂਰੀ, 2nਡੀ ਈਡੀn ਵੋਲ. IX, p. 880]। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੁਝ ਸੰਪੱਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥ ਦੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਵਿਡ ਬੈਨਬਰੀ ਬਨਾਮ ਫੁਲਰ, 9 ਐਕਸਚ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 111: ਆਰ. ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 21 Qਬੀਡੀ 313]

10. ਇੱਕ ਟੀ.ਐਨ.ਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੀ.ਜੀ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਆਯੋਜਿਤ:

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

22. ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸ਼ਾਕ ਐਂਡ ਓਰਸ, ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ

"21... ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (/) ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ (2) ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (3) ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਓਰੀ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਉਪ-ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ.

23. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜੋ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਇਸਦੇ

ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23. ਧਰੰਗਧਾਮ ਕੈਮੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ:

"19. ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ।"

24. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ, ਸਵੇਦ ਯਾਕੂਬ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"7. ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਮਾ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ

ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ। ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬਤਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸ਼ਾਕ [ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 233], ਨਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਰਾ ਬਨਾਮ ਹਿੱਲਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਕਮੇ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 398] ਅਤੇ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ [ਏਆਈਆਰ 19160]) ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

25. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੇਰੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਡ. ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਪਾਲ, ਸੈਕਿੰਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਜੂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਹ ਧਾਰਾ 25ਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੱਖੀ ਹੈ

"11. ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਨਾਗੱਪਾ [(1955) ਐਸਸੀਆਰ 250] ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰੰਗਧਾਰਾ ਕੈਮੀਕਲ ਵਾਰਕਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1957) ਐਸਸੀਆਰ 152] ਵਿੱਚ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਓ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐੱਸ.ਸੀ. 1723] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸ਼ਾਕ [ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 233], ਨਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਰਾ ਬਨਾਮ ਹਿੱਲਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਕਮੇ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 398] ਅਤੇ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ [ਏਆਈਆਰ 19160]) ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ,

25. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਪਾਲ, ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਹ ਧਾਰਾ 25ਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"11. ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਨਾਗੱਪਾ [(1955) ਐਸਸੀਆਰ 250] ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰੰਗਧਾਰਾ ਕੈਮੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1957) ਐਸਸੀਆਰ 152] ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਓ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ.ਸੀ. 1723] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ..

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

26. ਅਸੀਂ ਮੁਕੰਦ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਮੁਕੰਦ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਅਫਸਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਿਆਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"47. ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੀ। ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ

ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲੂਲ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਪਾਲ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2 ਐਸਸੀਆਰ 976] ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 1341, ਪੈਰਾ 13)।

13. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, "

48. ਬਾਲਣ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਬਨਾਮ ਕਾਮਗਰ ਸਭੂ [(1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 156: 1978 ਐਸਸੀਸੀ (L&ਐਸ) 33] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 157, ਪੈਰਾ 3)

"ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗੀ।

49. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਸਕੈਚੀ" ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

27. ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਬਾਸੂ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ" 9 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਇਹ "ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਐਕਟੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ, ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। "ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ" ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਐਸ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ (ਸੁਪਰਾ), ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"12. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਗੜਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ

ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੋਜ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

29. ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਾਂਗੇ:

ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਲਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਤੱਥ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਕਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਰੁੱਟੀ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਕੈਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਗੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ [ਦੇਖੋ Miਐਸ. ਪੇਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ)]।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ

30. ਬਿਨੈਕਾਰ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"33(1) ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਲਾਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ-

(ਏ) ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਾਂ
(ਬੀ) ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ, ਭਾਵੇਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।"

31. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

"33ਏ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਆਦਿ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਇੱਕ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

(ਏ) ਅਜਿਹੇ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਸਾਲਸ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਸਾਲਸ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

32. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

33. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

34. ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 33, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ

ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ

35. ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"6. ਕਿ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 1527/91 ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਂਗਲੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"
36. ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
9. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਰੈਗੂਲਰ ਕੇਡਰ ਵਿਚ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੌਕਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਾਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਤਬਦੀਲੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

37. ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

38. ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦਾ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਫਾਲਟ, ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵੇਰਵੇ (ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"

39. ਇਸ ਲਈ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ

ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਲੀਹ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਲਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ?

40. ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"17. "ਫਰੌਡ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਫਰਾਡ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ: -

(1) ਸੁਝਾਅ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ;

(2) ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਛੁਪਾਉਣਾ,

(3) ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ,

(4) ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ,

(5) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਲਣਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ 2. , ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ.

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ,-ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਬੋਲਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

41. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਵਿੱਚ "ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ" ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

"18."ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

(1) ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵਾ, ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ,

(2) ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਜੋ, ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ, ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,

(3) ਜਿਸ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਤੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।"

42. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
"ਅਪਵਾਦ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਫਿਰ ਵੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਧਾਰਨ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੀ,"

43. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਅੰਡੂਕ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"16. "ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ (1) ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੀ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ.

(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਆਮਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਉਮਰ, ਬਿਮਾਰੀ, ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੇ, ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 (1872 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

44. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਇਹ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18(1) ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, "ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ" ਨੂੰ

ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿਚ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੁਪਾਓ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਬੋਲਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ 10 ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਕਟ 10 ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੁਝਾਨ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਚੱਲਣਾ, ਧੋਖੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

45. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (1) ਤੋਂ (3) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"11. ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਬੋਰਡਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। - (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ, ਅਦਾਲਤ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ

(2) ਇੱਕ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

(3) ਹਰੇਕ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਅਦਾਲਤ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ] ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਰਥਾਤ

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ,

(ਬੀ) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ;

(ਸੀ) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ,

(ਡੀ) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ। ਅਦਾਲਤ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ], ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ (1860 ਦਾ 45) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 193 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

46. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ? ਜੋਸ਼ ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀPਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਲਾਮੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼. ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

47. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ:

"13. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਤਲਵਾੜ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸਹੀ ਕੇਸ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਮਨੀਏਮ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ।

48. ਭਾਰਤ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ ਬਨਾਮ ਭਜੂਭਾਈ ਬਾਲੂਭਾਈ ਪਟੇਲ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤੇ:

"9. ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਚਾਰਜ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਰਗਰਮ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੂਹਿਕ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਖਤਰੇ, ਜ਼ਬਰ ਜਾਂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸਿਰਫ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ 'ਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ.

10. ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

49. ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ [ਦੇਖੋ (1991), ਲੇਬਰ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੇਸ, ਪੰਨਾ 40]।

50. ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ

51. ਵੀਐੱਸਐੱਸ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓ.ਪੀ. ਸਵਰਨਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਕੀਮ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੱਦਾ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਕੀਮ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ
52. ਹੁਣ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਚ 90 ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ 4 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਾ ਗਵਾਹ ਗਿਰਿਧਾਰੀ ਸਾਹੂ-ਪਹਿਲਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ 89 ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਡਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ 03.06.1988 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 13.06.2000 ਤੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420 ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਏਡਬਲਯੂ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਜਾਣਗੇ। ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸਬੰਧੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਏਡਬਲਯੂ। ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਏਡਬਲਯੂ। ਸਮੇਤ 327 ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ, ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੀ.

ਏਡਬਲਯੂ2 ਇੱਕ ਚਿੰਤਮਣੀ ਪਾਤਰਾ ਹੈ। ਉਹ 04.05.1987 ਤੋਂ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 13.06.2000 ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਕੋਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਿਆ ਕਿ ਫਾਰਮ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਸੀ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਈਨਨਾਇਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਦਸਤਖਤ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ 300 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਜੋਂ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ 5,500/- ਰੁਪਏ ਹਾਈਡਰੋ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤੇ ਲਈ ਗ੍ਰੋਸ਼ੀਆ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਏਡਬਲਯੂ3 ਏਕ ਕਰਤਾਰਥ ਸਾਹੁ ॥ ਉਹ 02.04.1984 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਕਸਾਹਟ ਨਾਲ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਰਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ, ਦੂਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵੀ ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਏਡਬਲਯੂ 4 06.03.1984 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ 14.06.2000 ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਫਾਰਮ ਸੀ। ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਦਰਖਾਸਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਮਿਤੀ 31.05.2000 ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਈ। 31.05.2000 ਦੇ ਕਰੀਬ 3-4 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਧਰਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਐੱਸ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਬੂਤ

ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ

53. ਓਪੀਡਬਲਯੂ1, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 1, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੇਗਾ:

336 ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਵਿੱਚੋਂ, 256 ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਏ" ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ 27.04.2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼' ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ ਸੀਰੀਜ਼' ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਡੀ' ਏਜੀਐਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਹੈ, ਐਚਆਰਡੀ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਮਿਤ੍ਰਾ ਨੇ ਬਿਨੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਈ ਸੀਰੀਜ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ੀਟਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਸੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਵਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ 600 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਏ/T" ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 24,06,2000 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ/II ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 01.03.2001 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। 10.04.2000 ਅਤੇ

14/15.04.2000 ਨੂੰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਂਗਲੀ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ VRਐਸ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਫ" ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 20.05.2000 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' (ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ) ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਈ ਸੀਰੀਜ਼" ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ. ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ "ਐਚ" ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤੇ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਵਜੋਂ 5,500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਡਰੋ ਭੱਤਾ.

ਕਾਂ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗਾ:

ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਜਾਂ ਵੀ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੈਗਾਲੀ ਹੈੱਡ ਵੱਲੋਂ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰx ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਇਹ ਸਕੀਮ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਵਿਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਸੀ. ਕੁੰਟੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਪਾਧੀ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਈਮਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ

ਓਪੀਡਬਲਯੂ2-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਗਵਾਹ ਨੰ.2, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ। ਉਹ 16.04.2002 ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਮੈਨੇਜਰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ 63 ਐਨ.ਐਮ.ਆਰ. ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਣ, 21 ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਰ 42 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵੀਐਸਐਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਲਿਆ,

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਉਹ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਰੇਂਗਲੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ 42 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਚ-ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉੜੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਲਹਾਲ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਹਿਦੇਵ ਰਾਉਤ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਏਡਬਲਯੂ1 ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ

54. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਏ ਓ ਈ ਆਰ (ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ, ਸੰਪਤੀਆਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਮਲੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਸਕੀਮ ਨਿਯਮ, 1996;

ਬੀ. ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ;

ਸੀ. ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ,

ਡੀ. ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 01.04.1996 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

55. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਏ' 27.04.2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ/T ਮਿਤੀ 17.06.2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 19.06.2000 ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ 24.06.2000 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਏ/II" ਮਿਤੀ 28.01.2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 30.01.2001 ਤੋਂ 01.03.2001 ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਸੀ" ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ 'ਡੀ' ਉਹ ਆਰਡਰ ਹੈ ਜੋ ਏਜੀਐਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਈ ਸੀਰੀਜ਼ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ੀਟਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੈੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸ

ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਐਫ' ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.04.2000 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, VRਐਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀ 20.05.2000 (ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ) ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਚ" ਦੁਬਾਰਾ 27.04.2000 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਚਾਰੂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਹਨ। ਸਕੀਮ ਦੇ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ "J" ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ II ਦੀ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 13.06.2000 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ।

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

55. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਏ' 27.04.2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਲ' 17.06.2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ 19,06,2000 ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ 24.06.2000 ਤੱਕ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਏ/II" ਮਿਤੀ 28.01.2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ 30.01.2001 ਤੋਂ 01.03.2001 ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਬੀ ਸੀਰੀਜ਼" ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਸੀ' ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ 'ਡੀ' ਉਹ ਆਰਡਰ ਹੈ ਜੋ ਏਜੀਐਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਈ ਸੀਰੀਜ਼' ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ੀਟਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੈੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਈਸ਼ੀਹਿਤ 'ਐਫ' ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.04.2000 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ VRਐਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' 20.05.2000 (ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਐਚ' ਫਿਰ 27.04.2000 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'J' ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ II ਦੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 13.06.2000 ਦੇ ਆਫਿਸ ਆਰਡਰ ਵਜੋਂ "ਕੇ" ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ।

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

56. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ:

9. ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਵਿਛੋੜਾ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਸ.ਡੀ.ਓ ਅਤੇ ਓ.ਐਚ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਵਿਭਾਜਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਈxt.3 ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ.W.1 ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ 1.6.2000 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹੂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਯੋਜਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਵਿਛੋੜਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਵਿਭਾਜਨ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਵਿਭਾਜਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 70% (ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਹੈਕ ਵੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਵਿਭਾਜਨ ਸਕੀਮ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

57. ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-9 (ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਨਿਗਮ ਦੇ ਐਸ.ਡੀ.ਓ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਡਬਲਯੂ। ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦਾ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮਿਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

58. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ। 28 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਹਨ।

ਓ ਐੱਲ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੰ. 2420

59. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 1989 ਦਾ ਸੰ. 2420। ਇਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਆਰਐਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੇਂਗਲੀ ਹਾਈਡਰੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ। ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਆਰ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਲਈ।

ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲਰਾਮ ਸਾਲੂ-ਬ-ਰਾਜ ਉੜੀਸਾ, 74 (1992) ਸੀ.ਐਲ.ਟੀ. 367 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋ ਕੇਸ ਸਮਾਨ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਅਨੁਬੰਧ-7 ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ-7 ਵਿੱਚ, 281 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੁਬੰਧ-7 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 280 ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਸ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੰਬਰ 114 ਦਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 85 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੈ...।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

60. ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਆਰ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨਿਯਮਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ"

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। 73-42-7343 ਆਫ 1993

61. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਲਰਾਮ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 29.10.2002 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ:

"14. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਐੱਨਐੱਮਆਰ/ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਮੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਯੋਗ ਜਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ/ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ

ਉਜਰਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [(1996) 11 ਐਸਸੀਸੀ 77: 1997 ਐਸਸੀਸੀ (L&ਐਸ) 210] ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

62. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਾ, 29.10.2002 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ।

63. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 28.10.1992 ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ, ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420, ਜੋ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 28.10.1992 ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ।

64. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ.

65. ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਨੰਬਰ 2420 ਆਫ 1989, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28.10.1992 (ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਲਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। 28.10.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਓ ਜੇ ਸੀ. ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420, ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ 27.10.1987 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ। ਨੇ 1988 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 03.06.1988 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ 02.06.1993 ਤੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, Q.J.ਸੀ. 1991 ਦੇ ਨੰਬਰ 1527, ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਏਡਬਲਯੂ2 ਤੋਂ ਏਡਬਲਯੂ4 ਤੱਕ, ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਅਸੀਂ ਵੀਐੱਸਐੱਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਡੈਮੋਕਲਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

66. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦਿਸ਼ਾ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਫਲੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਪਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 281 ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਅਤੇ ਸੀontinਜੀਈnt Kਐਚਏਏਐਸਾਐਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਿਗਮ ਨੇ 271 ਵਰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 90 ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

67. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪੱਤਰ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। 15.04.2000 ਦੀ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਦੀ, VRਐਸ ਲਈ ਰਕਮ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮਿੰਟ ਹਨ। ਮਿੰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (1) ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ" ਸੀ।

68. ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 27.04.2000 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 17.06.2000 ਅਤੇ 28.01.2000 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਸਨ।

69. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 1,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

70. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 1,25,000/- ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਵੀ ਉਹ ਰਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

71. ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 90 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ 89 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਰਕਰ (ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਐਸਐਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਖਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਏ.ਡਬਲਿਊ.1ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ

ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

72. ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੜਚਨ ਉਸ ਕਲਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 01.06.2000 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਮੁਫਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ "ਧਮਕੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਘਟਾਉਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀਐੱਸਐੱਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ, 01.06.2000 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਜਿਹੀ ਫੁਸਫੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ 01.06.2000 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 31.05.2000 ਨੂੰ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਏ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, 19.04.2001 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਨਤੀ ਵਿਚ. ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ-9 ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲ) ਹਨ; ਮੈਨੇਜਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ); ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮੈਨੇਜਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ), ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੋਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨਿਗਮ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ.)। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਭਾਰੀ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾ ਕੇ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

73. ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਏਡਬਲਯੂ।, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ-9 ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕਮਾਤਰ ਦਲੀਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

74. ਏਡਬਲਯੂ2 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਖਾਲੀ

ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ (ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਰਾਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਏਡਬਲਯੂ2 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। "ਧੋਖੇ ਨਾਲ" ਅਤੇ "ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੰਗਤਤਾ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ "ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ" ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

75. ਏਡਬਲਯੂ 3 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਨਾਲ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਏਡਬਲਯੂ3 ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

76. ਆਖਰੀ ਗਵਾਹ ਏਡਬਲਯੂ4 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਪਰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰੈਵਰਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜਦੀ ਹੈ

77. ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 01.06.2000 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਰੋਸ ਪੱਤਰ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 89 ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਵੀਐਸਐਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

78. ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ 'ਏ' ਤੋਂ "ਕੇ' ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਖੁਦ, ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਮੰਗ ਦਾ ਚਾਰਟਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ- 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮਿੰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁੱਲ 343 ਵਿੱਚੋਂ 43 ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵੀਐੱਸਐੱਸ/ਵੀਆਰਐਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਆਈਟਮ ਨੰ. 1 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਪਸੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

79. ਆਈਟਮ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 43 ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ।

80. ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੀਐਸਐਸ ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

81. ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਵਾਰਡ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹਨ। ਤੱਥ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਸਕੀਮ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਤੱਥ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

82. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ-9 ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਾਮਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੈਗੂਲਰ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਨੌਕਰੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਡਬਲਯੂ। ਤੋਂ ਏਡਬਲਯੂ4 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ-8 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉੜੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਏਡਬਲਯੂ। ਦੇ ਏਡਬਲਯੂ4 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

1. ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਓ ਜੇ ਸੀ. ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਟੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1989 ਦੀ 2420 ਨੰ. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੇਂਗਲੀ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਸੀ।

2. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਏਡਬਲਯੂ।, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਓ ਜੇ ਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 2420 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

83. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ (ਓਪੀਡਬਲਯੂ।) ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 10.04.2000 ਅਤੇ 15.04.2000 ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ "ਐਫ" ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ. ਕੁੰਟੀਆ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.04.2000 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ-ਕਮ-ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। "ਚਰਚਾ ਦਾ ਏਜੰਡਾ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ "ਐਨਐਮਆਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾਓ"। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਓਪੀਡਬਲਯੂ1 ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ 20.05.2000 ਨੂੰ ਹੋਏ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 2 ਐੱਨਐੱਮਆਰ ਵਰਕਰਾਂ ਲਈ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ. ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਖੋਜ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਵੀਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੇ ਹੋਏ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਓਪੀਡਬਲਯੂਆਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਜੀ' ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚਰਚਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਵੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਗੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ "ਏ" ਤੋਂ "ਕੇ" ਮਾਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ '1' ਤੋਂ '4' ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

84. ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਐੱਮਆਰਐਸ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਖੋਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.06.2000 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਜਾਂ ਰੰਜਿਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਮਿਤੀ 01.06.2000 (ਪੱਤਰ ਲਈ ਪੈਰਾ 17 ਦੇਖੋ)। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਰ 89 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੈੱਕ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

85. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਨ.

86. ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਹਿਲੂ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 28 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

87. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 28 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

88. ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate